

Poslovni broj: St-630/2018

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

STEČAJNI VJEROVNIK: **JOSIP ŠARKO** iz Zagreba, M. Matošeca 12, Zagreb, zastupan po punomoćniku Mariju Boniću, odvjetniku u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 269g

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA očitovanje na podnesak razlučne vjerovnice od 26.08.2026.

e-komunikacija
prilozi
punomoć u spisu

I. Razlučna vjerovnica Ines Ljubičić, po punomoćniku Vedranu Podlipecu, podneskom od 26. kolovoza 2026. godine očitovala se na navode stečajnog vjerovnika Josipa Šarka iz podneska od 25. kolovoza 2026. godine, pri čemu ponovno pokušava predmetni stečajni postupak vratiti u procesnu poziciju koja je protivna stanju spisa, pravomoćnim odlukama donesenima u ovom postupku i izričitim uputama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

U bitnome, razlučna vjerovnica sada tvrdi da Josip Šarko i Darko Turopoljac navodno nemaju pravomoćno utvrđene tražbine, da će razlučna vjerovnica u budućnosti osporavati njihove tražbine na ročištu za diobu, da zbog same takve najave nema uvjeta za isplatu nespornim stečajnim vjerovnicima, te da rješenje Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-2851/2026-3 od 22. srpnja 2026. godine navodno potvrđuje takvo stajalište.

Takvi navodi su u cijelosti neosnovani, pravno promašeni i izravno protivni ispravama koje se nalaze u spisu. Riječ je o još jednom pokušaju razlučne vjerovnice da se postupak dodatno odgodi, iako je Visoki trgovački sud RH upravo u rješenju PŽ-2851/2026-3 jasno naznačio pravilan procesni smjer: pravomoćno utvrđene tražbine vjerovnika viših isplatnih redova treba namiriti, a u odnosu na osporene tražbine treba izdvojiti odgovarajući iznos do pravomoćnog završetka parnice.

II. Središnja tvrdnja podneska razlučne vjerovnice jest da Josip Šarko i Darko Turopoljac navodno nemaju pravomoćno utvrđene tražbine. Navedeno nije tek pogrešno pravno shvaćanje, nego je objektivno suprotno pravomoćnim odlukama Trgovačkog suda u Splitu koje su donesene upravo u ovom stečajnom postupku.

Naime, iz spisa proizlazi sljedeće:

- Tražbina Josipa Šarka u iznosu od 5.494.946,12 kn pravomoćno je utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-75 od 25. svibnja 2021. godine, kojim je ispravljena tablica ispitanih tražbina na temelju pravomoćne presude zbog ogluhe tog suda poslovni broj P-3/2019 od 20. travnja 2021. godine. Na navedenom rješenju nalazi se potvrda pravomoćnosti s danom 11. lipnja 2021. godine.
- Tražbina Josipa Šarka u daljnjem iznosu od 91.273,41 kn pravomoćno je utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-91 od 29. travnja 2022. godine, kao tražbina II. višeg isplatnog reda, s potvrdom pravomoćnosti s danom 16. svibnja 2022. godine.
- Tražbina Darka Turopoljca u iznosu od 2.577.894,55 kn, od čega je iznos od 1.000.000,00 kn ustupljen Josipu Šarku temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 20. studenoga 2019. godine, pravomoćno je utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-68 od 15. ožujka 2021. godine, s potvrdom pravomoćnosti s danom 1. travnja 2021. godine.

Stoga nije prihvatljivo da razlučna vjerovnica sada, paušalnim podneskom od dva lista, ignorira pravomoćna rješenja donesena upravo u ovom stečajnom postupku i predlaže da se postupa kao da ta rješenja ne postoje. Ako je razlučna vjerovnica smatrala da su navedena rješenja nezakonita ili pogrešna, imala je mogućnost koristiti odgovarajuće pravne lijekove u zakonskim rokovima. Ono što ne može učiniti jest nakon proteka više godina, i to tek sada kada postupak treba dovesti u fazu isplate nespornim vjerovnicima, jednostavno proglasiti da pravomoćno utvrđene tražbine navodno nisu pravomoćno utvrđene.

Sud u nastavku postupka ne smije odlučivati prema budućim najavama razlučne vjerovnice, nego prema trenutačnom stanju spisa. Trenutačno stanje spisa pokazuje da su tražbine Josipa Šarka i Darka Turopoljca pravomoćno utvrđene, dok je tražbina razlučne vjerovnice Ines Ljubičić upravo ona tražbina u odnosu na koju se vode parnični postupci i u odnosu na koju je potrebno izdvojiti odgovarajući novčani iznos.

III. Razlučna vjerovnica pokušava stvoriti privid da je već sama najava kako će na budućem ročištu za diobu osporavati tražbine Josipa Šarka i Darka Turopoljca dovoljna da se isplata nespornim vjerovnicima odgodi do pravomoćnog okončanja nekih novih postupaka koje razlučna vjerovnica tek najavljuje pokrenuti. Takvo tumačenje nije utemeljeno ni u Stečajnom zakonu ni u Ovršnom zakonu.

Odredbe čl. 117. i 118. Ovršnog zakona, na koje se razlučna vjerovnica poziva, ne daju vjerovniku ovlast da običnom najavom osporavanja privremeno suspendira pravomoćne odluke donesene u stečajnom postupku. Navedene odredbe uređuju raspravljanje o postojanju, visini i prvenstvenom redu prava koja se namiruju iz kupovnine. One ne služe kao izvanredni pravni lijek protiv pravomoćno utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika.

Drugim riječima, ako razlučna vjerovnica doista pokuša pokrenuti parnicu radi osporavanja tražbina koje su već utvrđene pravomoćnim rješenjima u ovom postupku, stečajni vjerovnici će u toj parnici istaknuti sve odgovarajuće prigovore, uključujući prigovor pravomoćno presuđene stvari i prigovor nedostatka pravnog interesa. Međutim, sama najava takve buduće, pravno upitne parnice ne može biti razlog da prvostupanjski sud sada ponovno odgađa isplatu vjerovnicima čije su tražbine pravomoćno utvrđene.

Prihvatanje suprotnog stajališta dovelo bi do apsurdnog rezultata: svaki vjerovnik mogao bi u bilo kojem trenutku, nakon više godina postupka, najaviti da će osporavati nečiju već utvrđenu tražbinu, pa bi cijeli stečajni postupak ponovno stao. Takvo tumačenje bi u potpunosti obesmisliло pravomoćnost tablice ispitanih tražbina, pravomoćnost rješenja kojima su tražbine utvrđene i hitnu narav stečajnog postupka.

IV. Posebno je neprihvatljivo što razlučna vjerovnica selektivno citira rješenje VTS RH poslovni broj PŽ-2851/2026-3 od 22. srpnja 2026. godine, pokušavajući prikazati da navedeno rješenje podupire njezin stav

da se postupak mora zaustaviti dok se ne utvrdi njezina tražbina i dok ona ne pokrene nove postupke protiv drugih vjerovnika.

To nije sadržaj niti smisao rješenja VTS-a. Upravo suprotno, VTS je u navedenom rješenju pojasnio da je poziv vjerovnicima nižih isplatnih redova bio preuranjen zato što najprije treba namiriti tražbine vjerovnika viših isplatnih redova, odnosno u odnosu na osporene tražbine izdvojiti odgovarajući iznos. Dakle, pravilan procesni slijed nije daljnje čekanje i blokiranje isplate, nego upravo provedba djelomične diobe u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova.

VTS je u istom rješenju izričito utvrdio da se tražbine nižih isplatnih redova prijavljuju nakon što su namirene tražbine viših isplatnih redova i to one koje su pravomoćno utvrđene, dok se u odnosu na osporene tražbine izdvaja iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena, sve dok parnica pravomoćno ne završi. To je upravo ono što stečajni vjerovnik Josip Šarko ponavlja već dulje vrijeme.

Još važnije, VTS je u točki 10. obrazloženja izričito odbio stajalište da bi se stečajni postupak trebao prekinuti ili da bi se trebalo odgoditi namirenje vjerovnika čije su tražbine pravomoćno utvrđene zbog parničnih postupaka koji se vode u odnosu na osporenu tražbinu Ines Ljubičić. VTS je jasno naveo da se stečajni postupak provodi radi namirenja stečajnih vjerovnika, da je hitan, te da činjenica vođenja parničnih postupaka u odnosu na tražbinu razlučne vjerovnice nije razlog za prekid stečaja niti za odgodu namirenja pravomoćno utvrđenih vjerovnika.

Stoga razlučna vjerovnica u podnesku od 26. kolovoza 2026. godine čini upravo ono što je VTS već odbio: ponovno pokušava pretvoriti spornu tražbinu razlučne vjerovnice u razlog za blokadu isplate svima ostalima. Takvo postupanje nije provedba upute VTS-a, nego njezino zaobilaženje.

V. Razlučna vjerovnica u podnesku tvrdi da se navodno ne može znati koliko pripada stečajnim vjerovnicima dok se najprije ne utvrdi konačan iznos tražbine razlučne vjerovnice, uključujući kamatu koja, prema njezinu navodu, stalno teče. Takvo stajalište je ponovno u izravnoj suprotnosti s pravilima stečajnog postupka i uputom VTS-a.

Stečajni zakon upravo za ovakve situacije predviđa mehanizam izdvajanja iznosa za osporenu tražbinu. Ako je tražbina osporena, ne čeka se završetak svih parnica kako bi se namirili ostali vjerovnici, nego se za osporenu tražbinu izdvaja iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena, dok se ostali vjerovnici čije su tražbine pravomoćno utvrđene namiruju.

U protivnom bi svaka osporena tražbina, pa i ona koja se godinama osporava zbog ozbiljnih nedostataka u njezinoj pravnoj osnovi i slijedu prijenosa, mogla paralizirati cijeli stečajni postupak. To nije smisao ni čl. 275. SZ-a ni pravila o diobi stečajne mase. Upravo zato je VTS u rješenju Pž-2851/2026-3 jasno uputio na izdvajanje iznosa za osporenu tražbinu, a ne na čekanje da se razlučna vjerovnica u cijelosti namiri prije svih ostalih ili da svi ostali vjerovnici čekaju konačan ishod parnica koje se odnose na nju.

Navod da razlučno pravo ima prvenstvo pred tražbinama ostalih vjerovnika nitko ne osporava kao načelno pravilo. Međutim, iz toga ne proizlazi da osporena tražbina razlučne vjerovnice može blokirati namirenje vjerovnika viših isplatnih redova za koje postoje pravomoćne odluke, osobito kada VTS izričito nalaže drukčiji procesni smjer.

VI. Razlučna vjerovnica ponovno iznosi navod da se navodno "poštenje" Josipa Šarka ogleda u ucjeni razlučne vjerovnice za isplatom iznosa od 1.200.000,00 EUR, jer će joj u protivnom osporiti tražbinu.

Navedeni navod u cijelosti se osporava kao neistinit, nedokazan i nedostojan ozbiljnog sudskog podneska.

Ako razlučna vjerovnica tvrdi da je Josip Šarko od nje tražio isplatu bilo kakvog iznosa pod prijetnjom osporavanja tražbine, tada je dužna dostaviti konkretan dokaz: pisanu komunikaciju, svjedoka, zapisnik, snimku ili bilo koji drugi dokazni izvor. Bez toga, riječ je isključivo o osobnoj diskvalifikaciji i pokušaju da se legitimno korištenje procesnih prava Josipa Šarka prikaže kao protupravno postupanje.

Josip Šarko nije osporavao tražbinu razlučne vjerovnice zato što bi nekoga ucjenjivao, nego zato što postoje ozbiljni razlozi koji se odnose na pravnu osnovu, slijed prijenosa i visinu tražbine koja se sada pokušava namiriti iz stečajne mase. O tim razlozima se vode parnični postupci. Sama činjenica da razlučnoj vjerovnici ti postupci ne odgovaraju ne daje joj pravo da stečajnog vjerovnika, koji koristi zakonom dopuštena sredstva zaštite svojih prava, etiketira kao ucjenjivača.

Takvim navodima razlučna vjerovnica ne pobija pravne argumente Josipa Šarka, nego pokušava skrenuti pozornost s bitnog: njezina vlastita tražbina je sporna i u odnosu na nju se vode postupci, dok su tražbine Josipa Šarka i Darka Turopoljca pravomoćno utvrđene u ovom stečajnom postupku.

VII. Razlučna vjerovnica se u završnom dijelu podneska osvrće na prijavu tražbina nižih isplatnih redova Josipa Šarka, tvrdeći da se u istoj potražuju određeni troškovi na nedopušten način. Ti navodi su u ovoj fazi postupka pravno irelevantni.

Naime, VTS je upravo rješenjem PŽ-2851/2026-3 ukinuo poziv vjerovnicima nižih isplatnih redova jer je ocijenio da se najprije mora pristupiti razmatranju djelomične diobe u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova. Prema tome, eventualno ispitivanje, prihvaćanje, osporavanje ili umanjeње pojedinih stavki prijave tražbina nižih isplatnih redova nije predmet sadašnje procesne faze i ne može služiti kao argument za odgađanje isplate pravomoćno utvrđenih tražbina viših isplatnih redova.

Kada i ako postupak dođe u fazu ispitivanja tražbina nižih isplatnih redova, tada će se o svakoj prijavljenoj stavci odlučivati sukladno Stečajnom zakonu i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Međutim, razlučna vjerovnica ne može iz svojih komentara o budućoj fazi postupka izvoditi zaključak da se sada ne smije provesti djelomična dioba vjerovnicima višeg isplatnog reda.

Ovo je još jedan primjer procesnog premještanja težišta. Umjesto da se postupi po uputi VTS-a i napokon pristupi isplati nespornim vjerovnicima, razlučna vjerovnica otvara nova sporedna pitanja i pokušava ih prikazati kao zapreku za nastavak postupka. Takvom pristupu ne treba dati procesni učinak.

VIII. Slijedom svega navedenog, stečajni vjerovnik Josip Šarko predlaže da Naslovni sud podnesak razlučne vjerovnice od 26. kolovoza 2026. godine ocijeni u cijelosti neosnovanim, selektivnim i protivnim stanju spisa.

Ovaj postupak ne može se više voditi prema stalnim najavama novih osporavanja, novih parnica i novih procesnih konstrukcija razlučne vjerovnice. U spisu postoje pravomoćno utvrđene tražbine Josipa Šarka i Darka Turopoljca. U spisu postoji i rješenje VTS-a PŽ-2851/2026-3 kojim je jasno naznačeno da parnice vezane uz osporenu tražbinu razlučne vjerovnice nisu razlog za prekid stečajnog postupka niti za odgodu namirenja vjerovnika čije su tražbine pravomoćno utvrđene.

Stoga je na Naslovnom sudu da bez daljnjeg odgađanja postupi sukladno uputi VTS-a, ocijeni pretpostavke za djelomičnu diobu u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova, izdvoji odgovarajući iznos za osporenu tražbinu razlučne vjerovnice u smislu čl. 275. st. 5. SZ-a, te omogući isplatu vjerovnicima čije su tražbine pravomoćno utvrđene.

Svako daljnje prihvaćanje paušalnih najava različne vjerovnice kao razloga za odgodu isplate značilo bi nastavak procesnog kruga koji traje već godinama i koji je upravo VTS pokušao prekinuti jasnom uputom iz rješenja PŽ-2851/2026-3.

IX. Slijedom svega navedenog, predlaže se Naslovnom sudu da podnesak različne vjerovnice od 26. kolovoza 2026. godine ocijeni neosnovanim i pravno irelevantnim u dijelu u kojem se tvrdi da Josip Šarko i Darko Turopoljac nemaju pravomoćno utvrđene tražbine te da postupi sukladno uputi VTS RH iz rješenja PŽ-2851/2026-3 od 22. srpnja 2026. godine, odnosno da ocijeni pretpostavke za djelomičnu diobu u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova te shodno tome da za osporenu tražbinu različne vjerovnice izdvoji odgovarajući novčani iznos, dok se pravomoćno utvrđene tražbine vjerovnika viših isplatnih redova namire bez daljnjeg odgađanja.

U Zagrebu, 31.08.2026. godine

Josip Šarko
po punomoćniku
Mario Bonić, odvjetnik